

ZAHTEV ZA SISTEMSKE REŠITVE DAVČNE PROBLEMATIKE ČEZMEJNIH DELAVCEV

Zadeva: Predlog konkretnih sistemskih rešitev davčne problematike čezmejnih delavcev

Spoštovani,

na podlagi poziva k pripravi konkretnih predlogov za reševanje odprtih vprašanj čezmejnih delavcev v nadaljevanju posredujemo zahteve in predloge ukrepov na področjih, kjer že dalj časa prihaja do davčnih in pravnih anomalij pri obravnavi slovenskih davčnih rezidentov, zaposlenih v tujini. Država Avstrija je v zahtevah omenjena zgolj zato, ker predstavlja državo zaposlitve največjega števila slovenskih čezmejnih delavcev in ker se pri njej v praksi najpogosteje srečujemo z opisanimi primeri. Vse navedene zahteve pa se smiselno nanašajo tudi na primerljive položaje slovenskih delavcev, zaposlenih v drugih državah.

Naš namen ni zgolj opozoriti na obstoječe probleme, temveč predlagati konkretne cilje, ki naj jih Republika Slovenija pri njihovem reševanju doseže.

Pri tem Vlade Republike Slovenije oziroma pristojnih ministrstev ne želimo vnaprej omejevati na en sam pravni ali tehnični način izvedbe.

Pri vseh predlaganih rešitvah pričakujemo uporabo najhitrejšega pravno dopustnega načina izvedbe. Kjer je rešitev mogoče izvesti neposredno v okviru veljavnega pravnega reda, pričakujemo takojšnjo izvedbo. Kjer je potrebna sprememba zakonodaje, mednarodne pogodbe ali izvedba drugega formalnega postopka, pričakujemo njegov takojšen začetek in jasno časovnico izvedbe.

1. UPORABA 19. ČLENA KONVENCIJE MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN REPUBLIKO AVSTRIJO

Problem

Že več let obstaja pravna negotovost glede uporabe 19. člena Konvencije med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja za slovenske davčne rezidente, zaposlene pri določenih avstrijskih javnih subjektih.

Posebej problematični so primeri, ko pristojni avstrijski organ izda uradno potrdilo, iz katerega izhaja uporaba 19. člena Konvencije za konkretno zaposlitev oziroma dohodek, slovenski davčni organ pa glede istega položaja zavzame drugačno stališče.

Menimo, da različnih razlag dvostranske mednarodne pogodbe ni mogoče dolgoročno reševati izključno skozi individualne davčne, upravne in sodne postopke posameznih zavezancev. Če med državama obstaja vsebinsko razhajanje glede razlage Konvencije, morata to vprašanje razrešiti državi pogodbenici.

Zahtevamo

1. Republika Slovenija naj nemudoma začne uradno bilateralno razjasnjevanje vprašanja razlage in uporabe 19. člena s pristojnim organom Republike Avstrije.
2. Ugotovi naj se predvsem, ali državi enako razlagata:
 - pogoje za uporabo 19. člena;
 - krog subjektov, za katere se določba uporablja;
 - naravo storitev, opravljenih za državo, politično enoto oziroma lokalno oblast;
 - uporabo posameznih odstavkov 19. člena;
 - razmejitev med uporabo 15. in 19. člena Konvencije.
3. Če se ugotovi razhajanje med stališčema obeh držav, naj se brez odlašanja začne postopek skupnega dogovarjanja (MAP), predviden s Konvencijo.
4. Če vprašanja v okviru MAP ni mogoče rešiti, naj se preverijo in, kadar so izpolnjeni pogoji, uporabijo nadaljnji razpoložljivi mehanizmi za razrešitev vprašanja, vključno z arbitražnim mehanizmom.
5. **Do dokončne razrešitve vprašanja zahtevamo, da se pri zavezancih, ki razpolagajo z uradnim potrdilom pristojnega avstrijskega organa, iz katerega izhaja uporaba 19. člena za konkretno zaposlitev oziroma dohodek, takšno potrdilo upošteva v korist zavezanca in se teh dohodkov v Sloveniji dodatno ne obdavčuje.**

Posamezni davčni zavezanec po našem mnenju ne sme nositi finančnih posledic različnih razlag iste mednarodne pogodbe s strani dveh držav pogodbenic, še posebej kadar je ravnal v dobri veri in na podlagi uradnega dokumenta pristojnega organa države vira dohodka.

Hkrati naj se poišče pravno ustrezna rešitev, ki bo preprečila, da bi morebitna poznejša drugačna odločitev meddržavnega postopka za zavezance povzročila nesorazmerne večletne davčne obveznosti za nazaj.

Cilj: čimprejšnja dokončna in enotna razlaga 19. člena med državama ter odprava dodatne slovenske obdavčitve za vse osebe in dohodke, za katere po usklajeni razlagi Konvencije pravica do obdavčitve pripada izključno Republiki Avstriji.

2. FAMILIENBONUS PLUS IN DRUGE OSEBNE, DRUŽINSKE, SOCIALNE, ZDRAVSTVENE TER PRIMERLJIVE DAVČNE UGODNOSTI

Problem

Pri odpravi dvojnega obdavčevanja Slovenija upošteva davek, plačan v drugi državi.

V Republiki Avstriji pa obstajajo različne davčne olajšave, odbitki, dobropisi in drugi instituti, zaradi katerih se posamezniku njegova končna davčna obveznost zmanjša.

Pri vseh teh institutih ni nujno, da je njihov namen zmanjšanje obdavčitve samega dohodka. Njihov namen je lahko upoštevanje **osebnih, družinskih, socialnih, zdravstvenih ali drugih posebnih okoliščin posameznika**.

Med takšne institute lahko glede na njihovo pravno naravo sodijo zlasti:

- Familienbonus Plus in druge družinske davčne ugodnosti;
- ugodnosti, povezane z otroki in vzdrževanimi družinskimi člani;
- določene davčne ugodnosti oziroma odbitki zaradi zdravstvenih stroškov in stroškov zdravljenja;
- ugodnosti zaradi invalidnosti;
- določene socialno pogojene davčne ugodnosti;
- posamezne oblike davčnih dobropisov oziroma negativnega davka;
- ter druge primerljive ugodnosti, katerih namen je upoštevanje osebnih, družinskih, zdravstvenih, socialnih ali drugih okoliščin posameznika.

Problem nastane, kadar Republika Avstrija posamezniku zaradi ene izmed navedenih okoliščin zmanjša njegovo davčno obveznost, Republika Slovenija pa zaradi tega pri metodi odbitka prizna nižji znesek avstrijskega davka.

Končni rezultat je lahko, da Republika Slovenija skozi povečano slovensko davčno obveznost dejansko izniči ugodnost, ki jo je posamezniku priznala druga država zaradi njegovega osebnega, družinskega, zdravstvenega ali socialnega položaja.

Familienbonus Plus kot tipičen primer

Familienbonus Plus predstavlja posebej očiten primer.

Republika Avstrija posamezniku zaradi otroka zmanjša njegovo davčno obveznost. Ker je zaradi tega končni avstrijski davek nižji, Slovenija prizna nižji odbitek tujega davka in posledično lahko odmeri višjo slovensko dohodnino.

Tako se lahko zgodi, da se ugodnost, ki jo je Avstrija namenila posamezniku zaradi njegovih družinskih okoliščin, deloma ali v celoti spremeni v dodatno davčno obveznost v Sloveniji.

Menimo, da je treba takšne institute presoјati **po njihovi dejanski vsebini in namenu**, ne zgolj glede na tehnični način, kako vplivajo na končni znesek tujega davka.

Pri tem posebej opozarjamo na **45. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU)**, ki zagotavlja prosto gibanje delavcev.

Posebej opozarjamo tudi na **sodbo Sodišča Evropske unije z dne 12. marca 2026 v zadevi C-150/25, BX proti État belge (ECLI:EU:C:2026:188)**.

Čeprav se navedena sodba ne nanaša neposredno na Familienbonus Plus, je Sodišče EU presojalo položaj, v katerem je davčni rezident zaradi dohodka iz zaposlitve v drugi državi članici izgubil del davčne ugodnosti, povezane z njegovimi osebnimi in družinskimi okoliščinami.

Zahtevamo

1. Ministrstvo za finance naj **celovito prouči slovensko davčno obravnavo tujih davčnih ugodnosti, olajšav, odbitkov, dobropisov in drugih primerljivih institutov**, katerih namen je upoštevanje osebnih, družinskih, socialnih, zdravstvenih ali drugih posebnih okoliščin posameznika.
2. Rešitev naj **ne bo omejena zgolj na Familienbonus Plus**, ampak naj se oblikuje splošno načelo za vse vsebinsko primerljive tuje davčne institute.
3. Pri posameznem institutu naj se ugotavlja njegova **dejanska pravna in ekonomska narava ter namen**, zaradi katerega ga država zaposlitve priznava.
4. Ministrstvo za finance naj preveri skladnost sedanje obravnave s **45. členom PDEU** in relevantno sodno prakso Sodišča EU, posebej ob upoštevanju sodbe **C-150/25, BX proti État belge**.
5. Kadar določena ugodnost po svoji dejanski vsebini predstavlja osebni, družinski, socialni, zdravstveni ali drug primerljiv korektiv, naj se zagotovi ustrezen pravni mehanizem, ki bo preprečil, da bi se njen učinek skozi slovensko odmero dohodnine izničil.
6. Če takšne rešitve ni mogoče zagotoviti v okviru veljavne zakonodaje, naj Vlada Republike Slovenije pripravi ustrezno spremembo ZDoh-2 oziroma drug pravno ustrezen mehanizem.

Cilj: vzpostaviti splošno in sistemsko rešitev, ki ne bo urejala samo Familienbonus Plus, temveč bo preprečevala, da Republika Slovenija skozi svojo davčno odmero dejansko izniči osebne, družinske, socialne, zdravstvene ali druge primerljive davčne ugodnosti, ki jih je čezmejnemu delavcu zakonito priznala država zaposlitve.

3. PENDLERPAUSCHALE IN PENDLEREURO

Problem

Pendlerpauschale in Pendlereuro sta avstrijska davčna instrumenta, povezana s prevozom delavca na delo, medtem ko slovenska davčna zakonodaja slovenskim rezidentom, zaposlenim pri tujem delodajalcu, omogoča uveljavljanje stroškov prevoza na delo in z dela.

Zato teh institutov ni ustrezno avtomatično enačiti z Familienbonus Plus oziroma drugimi osebnimi in družinskimi ugodnostmi.

Posebej je treba preprečiti, da bi sprememba obravnave avstrijskih ugodnosti povzročila izgubo za čezmejne delavce, ki v Sloveniji uveljavljajo višje dejanske oziroma priznane stroške prevoza.

Zahtevamo

Ministrstvo za finance naj prouči davčno obravnavo Pendlerpauschale in Pendlereuro ter njuno razmerje do stroškov prevoza na delo in z dela, ki jih slovenski davčni rezidenti uveljavljajo pri slovenski dohodnini.

Na konkretnih tipičnih primerih naj se opravi primerjalni izračun dejanskega davčnega učinka.

Morebitna rešitev ne sme povzročiti, da bi čezmejni delavec zaradi drugačne obravnave avstrijske ugodnosti izgubil zanj ugodnejšo možnost uveljavljanja stroškov prevoza po slovenski zakonodaji.

Cilj: čimprejšnja odprava primerov, v katerih se avstrijske ugodnosti, povezane s stroški oziroma oddaljenostjo prevoza na delo, v Sloveniji neupravičeno izničujejo, brez zmanjševanja že obstoječih pravic čezmejnih delavcev do uveljavljanja stroškov prevoza.

4. DAVČNA OBRAVNAVA AVSTRIJSKIH ODPRAVNIN – ABFERTIGUNG ALT IN ABFERTIGUNG NEU

Problem

Avstrijska sistema Abfertigung Alt in Abfertigung Neu imata posebne značilnosti, zaradi katerih je treba pred njuno slovensko davčno obravnavo natančno določiti pravno in ekonomsko naravo posamezne vrste izplačila.

Posebej pri sistemu Abfertigung Neu se pravica oblikuje skozi daljše obdobje v okviru zakonsko urejenega sistema z vplačili v posebno institucijo.

Zato avtomatična obravnavo vseh takšnih izplačil kot povsem primerljivih s klasično slovensko odpravnino zahteva dodatno pravno presojo.

Zahtevamo

1. Ministrstvo za finance in FURS naj opravita ločeno pravno in davčno kvalifikacijo Abfertigung Alt in Abfertigung Neu.
2. Pri tem naj se preverijo predvsem:
 - pravna narava obeh sistemov po avstrijskem pravu;
 - način financiranja;
 - obdobje nastajanja pravice;
 - narava končnega izplačila;

- davčna obravnava v Avstriji;
 - primerljivost s slovenskimi oblikami odpravnin;
 - kvalifikacija po ZDoh-2;
 - uporaba Konvencije med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo.
3. Če se ugotovi, da posamezna oblika Abfertigung zaradi svoje pravne in ekonomske narave ni v celoti primerljiva s klasično slovensko odpravnino, naj se pripravi posebna davčna ureditev oziroma potrebna sprememba zakonodaje.

Cilj: čimprejšnja odprava morebitne neustrezne dodatne slovenske obdavčitve teh prejemkov ter vzpostavitev ureditve, ki bo upoštevala dejansko naravo pravice, način njenega financiranja in davčno obravnavo v državi zaposlitve. Kjer veljavno pravo to dopušča, naj se dodatna slovenska davčna obremenitev odpravi oziroma zmanjša na najmanjšo pravno dopustno raven.

5. PRAVOČASNO IZDAJANJE DAVČNIH ODLOČB

Problem

Čezmejni delavci se srečujejo s primeri, ko FURS o njihovih davčnih obveznostih ne odloči pravočasno, nato pa posameznik v kratkem obdobju prejme odločbe za več preteklih davčnih let.

Posledično lahko posameznik naenkrat prejme več visokih davčnih obveznosti, čeprav je svoje napovedi in druge obveznosti izpolnil pravočasno.

Dolgotrajni postopki povzročajo težave tudi pri uveljavljanju drugih pravic, pri katerih posameznik potrebuje dokončne podatke o svojem dohodkovnem položaju.

Zahtevamo

1. FURS naj zagotovi odločanje o davčnih napovedih čezmejnih delavcev v predpisanih rokih in prepreči kopičenje nerešenih davčnih obdobj.
2. Kadar zamuda nastane na strani davčnega organa in ne po krivdi zavezanca, naj se pripravi ustrezen pravni mehanizem za preprečevanje nesorazmernih finančnih posledic zaradi hkratne izdaje odločb za več preteklih obdobj.
3. Prouči naj se možnost posebnega oziroma daljšega obročnega plačevanja v primerih, ko je visoka skupna obveznost neposredna posledica večletnega zamika pri odločanju davčnega organa.

Cilj: čimprejšnja odprava večletnih zamud pri odločanju ter zagotovitev, da posameznik zaradi dolgotrajnosti postopka državnega organa ne nosi nesorazmernih finančnih posledic.

6. DAVČNO REZIDENTSTVO OB TRAJNI PRESELITVI V TUJINO

Problem

Poseben problem predstavljajo osebe, ki se po razpadu partnerske oziroma družinske skupnosti dejansko in trajno preselijo v tujino, tam vzpostavijo stalno bivališče, zaposlitev in svoje vsakodnevno življenje, v Sloveniji pa ostane njihov mladoletni otrok.

Obstoj mladoletnega otroka je pomembna osebna vez s Slovenijo, vendar menimo, da ta okoliščina sama po sebi ne bi smela avtomatično preprečiti prenehanja slovenskega davčnega rezidentstva.

Presoja mora temeljiti na celoti dejanskih osebnih in ekonomskih okoliščin posameznega primera.

Zahtevamo

Ministrstvo za finance in FURS naj ponovno proučita in poenotita prakso ugotavljanja središča življenjskih interesov v primerih, ko se posameznik dejansko in trajno preseli v drugo državo, v Sloveniji pa ostane njegov mladoletni otrok.

Obstoj mladoletnega otroka naj predstavlja pomemben element celovite presoje, ne pa avtomatične in same po sebi odločilne ovire za prenehanje davčnega rezidentstva.

Pri presoji naj se ustrezno upoštevajo tudi:

- dejansko prebivališče posameznika;
- trajnost njegove preselitve;
- kraj zaposlitve;
- ekonomske vezi;
- osebne vezi;
- dejansko vsakodnevno življenje;
- ter druge okoliščine, ki kažejo, kje se nahaja njegovo dejansko središče življenjskih interesov.

Cilj: omogočiti prenehanje slovenskega davčnega rezidentstva osebam, ki so svoje dejansko središče osebnih in ekonomskih interesov dokazljivo in trajno prenesle v drugo državo, kadar celovita presoja konkretnega primera pokaže, da je njihovo dejansko središče življenjskih interesov v tujini.

7. NADOMESTILO ZA BREZPOSELNOST ČEZMEJNIH DELAVCEV IN NAČIN PRENEHANJA DELOVNEGA RAZMERJA

Problem

Posebno anomalijo predstavlja položaj popolnoma brezposelnega čezmejnega delavca, ki je bil zaposlen in zavarovan v drugi državi, po izgubi zaposlitve pa pravico do nadomestila uveljavlja v Sloveniji kot državi prebivališča.

Po pravilih koordinacije sistemov socialne varnosti EU se pri takšnih delavcih uporabljajo posebna pravila glede pristojnosti države prebivališča in države zadnje zaposlitve.

V praksi pa lahko nastane položaj, ko je določen način prenehanja zaposlitve v državi zaposlitve povsem običajen in po tamkajšnji zakonodaji ne povzroči izgube pravice do nadomestila, medtem ko slovenska zakonodaja zaradi istega načina prenehanja zaposlitve pravico izključi.

Posebej očitni primer predstavlja sporazumno prenehanje delovnega razmerja.

Če bi oseba po pravilih države zaposlitve zaradi takšnega prenehanja ohranila pravico do nadomestila za brezposelnost, lahko čezmejni delavec zaradi vrnitve oziroma prebivanja v Sloveniji pravico izgubi zgolj zato, ker slovenski pravni red isti način prenehanja delovnega razmerja obravnava drugače.

Tako lahko dva sodelavca pri istem tujem delodajalcu, ki sta delala pod enakimi pogoji in jima je delovno razmerje prenehalo na enak način, prideta do različnega socialnega položaja samo zaradi države prebivališča.

Takšen rezultat je treba proučiti z vidika pravil Evropske unije o koordinaciji sistemov socialne varnosti, prostega gibanja delavcev, enakega obravnavanja in varstva socialnih pravic mobilnih delavcev.

Zahtevamo

1. Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti naj skupaj z drugimi pristojnimi organi nemudoma prouči sedanjo uporabo pravil o razlogih za odklonitev denarnega nadomestila pri osebah, katerih zadnja zaposlitev je bila v drugi državi.
2. Pri ugotavljanju razloga prenehanja zaposlitve naj se ne uporablja zgolj formalna slovenska kvalifikacija načina prenehanja delovnega razmerja, temveč naj se prouči tudi pravni učinek istega načina prenehanja po zakonodaji države zadnje zaposlitve.
3. Kadar bi delavec po zakonodaji države zadnje zaposlitve ob konkretnem načinu prenehanja delovnega razmerja ohranil pravico do nadomestila za brezposelnost, naj se zagotovi rešitev, ki bo preprečila avtomatično izgubo te pravice zgolj zaradi dejstva, da jo čezmejni delavec uveljavlja v Sloveniji kot državi prebivališča.

4. Posebej naj se proučijo primeri sporazumnega prenehanja pogodbe o zaposlitvi ter drugih oblik prenehanja zaposlitve, ki imajo v različnih državah različne pravne posledice.
5. Opravi naj se presoja skladnosti sedanje ureditve z Uredbo (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, pravili EU o prostem gibanju delavcev ter drugimi relevantnimi evropskimi in mednarodnimi pravnimi akti.
6. Če sedanja slovenska zakonodaja takšne vsebinske presoje ne omogoča, naj Vlada pripravi ustrezno spremembo Zakona o urejanju trga dela.

Cilj: zagotoviti, da mobilni oziroma čezmejni delavec zaradi prehajanja med sistemi socialne varnosti držav ne izgubi pravice do nadomestila zgolj zaradi različne pravne kvalifikacije načina prenehanja istega delovnega razmerja ter da se v največji možni meri ohrani socialna varnost, ki jo zagotavljajo pravila koordinacije sistemov socialne varnosti ter Temeljna evropska socialna listina, ki govori o tem, da se pravice pridobljene v državi zaposlitve, med prehajanjem med državami, ohranjajo.

8. VZPOSTAVITEV STALNEGA INSTITUCIONALNEGA DIALOGA O ČEZMEJNEM DELU

Problem

Problematika čezmejnega dela ni omejena zgolj na posamezne davčne primere, temveč gre za trajno področje, ki posega v davčno, delovnopravno, socialno in mednarodnopravno ureditev.

V praksi se številni problemi začnejo sistemsko reševati šele takrat, ko so posledice za čezmejne delavce že nastale.

Takšen način dela je treba nadomestiti s preventivnim in kontinuiranim institucionalnim dialogom.

Zahtevamo

1. Vlada Republike Slovenije naj vzpostavi **trajen mehanizem institucionalnega dialoga s predstavniki čezmejnih delavcev**.
2. Glede na področje obravnave naj se v dialog vključujejo predstavniki Ministrstva za finance, FURS, Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Ministrstva za zunanje in evropske zadeve ter drugih pristojnih državnih institucij.
3. Srečanja naj se izvajajo periodično oziroma vedno, ko nastane pomembno sistemsko vprašanje, ki vpliva na večje število čezmejnih delavcev.
4. Predstavnikom čezmejnih delavcev naj se omogoči podajanje konkretnih sistemskih problemov, strokovnih stališč, predlogov rešitev in opozoril glede učinkov veljavne zakonodaje oziroma upravne prakse.

Cilj: zagotoviti trajen in neposreden institucionalni dialog med državo in legitimnimi predstavniki čezmejnih delavcev ter preprečiti, da bi se sistemski problemi več let reševali zgolj skozi individualne postopke posameznikov.

9. PREDHODNO VKLJUČEVANJE PREDSTAVNIKOV ČEZMEJNIH DELAVCEV PRI SPREMEMBAH ZAKONODAJE

Problem

Velik del problemov čezmejnih delavcev nastane zaradi medsebojnega učinkovanja slovenskega in tujega pravnega sistema.

Posledice sprememb slovenske zakonodaje za čezmejne delavce zato pogosto niso enake posledicam za osebe, ki svoje dohodke v celoti dosegajo v Republiki Sloveniji.

Zaradi specifičnosti čezmejnega dela je pomembno, da se takšne posledice ugotovijo že v postopku priprave zakonodaje.

Zahtevamo

Pri pripravi sprememb davčne zakonodaje, mednarodnih davčnih pogodb in drugih sistemskih ukrepov, ki neposredno oziroma pomembno vplivajo na položaj čezmejnih delavcev, naj se vzpostavi mehanizem **predhodnega posvetovanja z njihovimi legitimnimi predstavniki**.

Predstavnikom čezmejnih delavcev naj se omogoči:

- pravočasna seznanitev s predlaganimi spremembami;
- predstavitev praktičnih posledic predlagane ureditve;
- podaja strokovnih pripomb in predlogov;
- sodelovanje pri iskanju rešitev še pred sprejemom končne ureditve.

Cilj: probleme čezmejnih delavcev prepoznati in odpraviti že pri pripravi zakonodaje, namesto da se njihove posledice naknadno rešujejo skozi pritožbene, upravne in sodne postopke.

SKLEPNA ZAHTEVA

Pri navedenih vprašanjih ne pričakujemo zgolj dodatnih pojasnil obstoječe ureditve, temveč **konkretne sistemske rešitve in izvedbene ukrepe**.

Zato predlagamo, da Vlada Republike Slovenije za vsako izmed navedenih področij določi pristojnega nosilca ter opredeli:

- katere ukrepe je mogoče izvesti takoj v okviru veljavnega pravnega reda;

- za katere ukrepe je potrebna sprememba zakonodaje oziroma drug formalni postopek;
- katere postopke je treba začeti na meddržavni oziroma evropski ravni;
- ter konkreten časovni okvir izvedbe posamezne rešitve.

Za ukrepe, ki jih je mogoče izvesti brez spremembe zakonodaje, pričakujemo takojšnjo izvedbo. Za ukrepe, ki zahtevajo spremembo zakonodaje, meddržavni dogovor ali drug formalni postopek, pričakujemo takojšen začetek postopkov in jasno časovnico njihove izvedbe.

Končni cilj mora biti čimprejšnja odprava navedenih anomalij ter vzpostavitev jasnega, predvidljivega in pravno vzdržnega sistema, v katerem čezmejni položaj posameznika sam po sebi ne povzroča neupravičene dodatne davčne obremenitve.

Hkrati pričakujemo, da se sistemska vprašanja čezmejnega dela v prihodnje obravnavajo v okviru trajnega institucionalnega dialoga države z legitimnimi predstavniki čezmejnih delavcev in da so ti vključeni v pripravo pomembnih sprememb še pred nastankom njihovih negativnih posledic.

S spoštovanjem,

Mario Fekonja

predsednik

Sindikat delavcev migrantov Slovenije